

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

Zésiratok nem adhatók vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilvántartásban minden garmond sor díjja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:

hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Kiemelt, díszített s körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint minden centimeter után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetést a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Amerikába!!

Régi jó idők!... Aurea aetas!... Fájdalom! hogy mi késő utódok csak hirtől ismerünk már. Ha néha a tüzes bortól neki hevült jó öregek mesélni kezdenek nekünk rólad: csupa fül vagyunk; ők pedig szegények, emlékezetedre elfogult szívök keservét borba fojtják s szavukat nehéz könyecseppek fejezik be! Akkor még extra Hungriam nem volt élet, — ma pedig az ezer éves Hungaria az inség tanyája.

Jó Istenünk! ezer évig éltetted e maroknyi népet e honfivérszentelte földön, — adtál gyakran vig napokat, — de hozzá még gyakrabban romboló fergeteget küldtél, hogy mint az aranyat a tűzben, tedd próbára kedves népedet abban.

Sokszor harczolt e nemzet utolsó emberéig élete megmentéseért; a családi fészek szét volt dülva s a termő rónaságon a pusztulás angyala teríté ijesztő szét szárnyait; — de eljött a béke angyala mosolygó arczzal, félénk s szelid mosolyától újból fakadni kezdett a nemzet életének vesszeje; szinte kívánta az ekét a megpihent föld s a drága vértől dusabb termést hozott.

Sokszor a belviszály dobott közénk tüzes üszköt, s lángba borult az édes haza, s honfi honfi ellen élesíté kardját; de a kiömlő testvér-vér Abelvéreként felszóllalt a földről és meglágyítá a harczok fiának szívét. S a megbánás könyveinek özöne között olté ismét keblére honfi honfiát, s a béke meghozá áldásait.

Ma nem rontó harcz, nem belviszály, — de a nyomor harczol ellenünk!

A köznép, a földműves, erkölcsileg és anyagilag napról-napra jobban romlanak.

Hogy mi lesz ennek a vége? nem tudjuk. De azért nem leszünk pessimistákká, ha azt a véleményünket kockáztatjuk: hogy csak rossz! Mert ki fog majd adót fizetni?

A romlás oka nagyon sok!

Magában az államháztartásban megzavart egyensúly közvetve sokat ártott.

Hogy pedig közvetlen mi rontotta meg egy a népet, azt is megmondom.

A nagyemlékü 48-as idő a szabadságot hozta meg számunkra. Midőn a szabadság magas eszméjével volt viselő az idő, nagy volt a lázas türelmetlenség. Megszületett a „Szabadító”, nagy volt az öröm! Csak az a kár, hogy születése minket kiskorban talált. Kiskorú népnek a szabadság pedig olyan, mint gyermek kezében a kés.

Felszabadított a jobbágyság. A tudatlan nép a maga ura lett. És mit cselekedett? Ugy tett mint a könnyelmű fiú, ki a hogy kikapta örökségét, azon módon el is tékozolta. Könnyen jött, könnyen ment. A földesur már nem állt háta megett a hűbérésnek, hogy szenvedélyét zabolázza, szorgalomra munkára nógassa, de helyette ott leselkedett az éleimes palesztinus. Így tett sokakat tönkre a szabadság.

Nem azért szólok így, mintha a szabadság ellensége lennék. O nem! Csak azt mutatom ki, hogy a tények szerint tárgyilagosan itélve a dolog felől el kell ismernünk, hogy más mód is választatható volna a jobbágyság felszabadítására nálunk, — oly mód mi szorgalomra és munkásságra ösztönözte volna.

No de sietek egy lépéssel tovább e ponttól, nehogy az eszményiség tulzó fiai átokkal sujtanak.

Egy közelebb multba térünk át, — azon

időbe, midőn a felcsigázott optimizmus az érdemetlenekre is felkelté a philanthropia jótékony napját. Beköszöntött minden rémségeivel együtt az uzsora.

Rosz termés volt vagy más calamitás érte a népet: kölcsönhöz folyamodott. kölcsön pénz mindig volt, pesze 40—50 per-centre. Egy pár év telt bele, tőke, kamat, summa summárum... egy nagy összeg. Megverték a dobot, s a gazda pusztult az ősi telekről; szaporodott ellenben a sok ujdonsült földes ur.

Az uzsora törvénynek se hire, se nesze!!...

No de még nem vagyunk a végén. Van még egy más borzasztó féreg is, mi rémségesen pusztít a földművelő nép életének törzsében: ez a nagymérvű pálinka ivás. Az anyagi s egyszersmind az erkölcsi jólét hatalmas hóhéra. A korcsma anyi, mint a szemét; a bódító italt méri benne a sok jó szomszéd, kik nagyon ismeretesek arról, hogy duplán fog a krétájok. Minden 300—400 telkes helységben két-három korcsma. A gazda, a mint kibúvik az isten jó napja, már a korcsmában van s iszik, míg csak az este nem veri ki őt onnét.

Isszák a méreg italt, mint a gödény; soványodik az erszény, ritkul a tinó-binó az istállóban, uszik az ökör, uszik a ló; a szomszéd pedig mosolygó arczzal nyulkál a teli zsebbe.

Igy megy a tönkre parasztgazda, a köznép. Mikor pusztá az udvar, másé a telek s a koldusbot marad meg csak számára: fogja magát és — Amerikába megy.

Az egész felvidék megbomlott; a jelszó ma: ki Amerikába!

Mennek is lázas sietséggel. Hogy meny-

kritika sem nyújtotta ki egész szabadon az öreg ural szemben tigris karmait.

Könnyű volt neki; a maga mesterségét folytatta.

De én? én? A dilettáns! a laikus!

Én egy hangverseny kedvéért kiragadom a pemzlit a... a Divald kezéből s neki esem a fotografirozásnak. Nem félek a fiaskótól. mert elbűvölődve látom, hogy milyen nimbusz köríti a művész homlokát. Ki vagyok téve a lámpaláznak s még sem remegek, mert van bennem elegendő spírítus; szembe merek nézni negyvenyolcz font milly-gyertyával s két annyi pár igéző szép szemmel. Ez utóbbi pedig — megbocsátanak önök, nem tréfa dolog a mai modern korban, a mikor az ember sokszor a felesége, vagy a kedvese két szemébe sem mer nézni egész praecizitással, lévén egy vagy más tekintetben — ludas.

Ha rajzaimban nincs is elégséges „esprit”, ha nem szikrázik is bennök a humor, de annál több energia, hogy ne mondjam: vakmerőség van bennem, hogy azokkal a nyilvánosság elé lépek. Ezen még csak meg se lehet ütközni, nemde? A gyáva ma mindég hősiességről deklamál; a ki négy szót el tud mondani egy-másután: az képviselőségről álmodozik; a ki meg tudja különböztetni a guitarre hangját a fagótétól: az zeneértőnek tartja magát; a ki a Troubadurban csak 13 gixert csinál: az legalább is született zongara-virtuóz; a ki három kifogástalan verset irt negyvenharmadfél éves koráig: az semmi más, mint ihletett költő.

De kérem önöket egész bizalommal, (a mi

pedig fehér holló a mai világban) ritkaság-e ha valakit a syntaxis elvégzése után az a baleset ér, (no persze évek multával) hogy megteszik — fináncz-direktornak, ha a lábtyü-művészből polgármester lesz, az agárversenyek rendezőjéből sztratégia, a makkaó hősből diplomata?... Ugyan kérdem ismét egész bizalommal: van-e a világon oly nő, (mille pardon, hogy még a szép nemnek sem hagyok békét!) a ki azt képzelné magáról, hogy az Éva képre nem egészen korrekt van teremtve. Én azt hiszem, hogy a saját tüköre mindeniknek jól — mutat.

Nemde megbocsátanak tehát nekem önök, hogy én is felcsapok a mai estére — fotografosnak.

Egy ifju ember éppen felém rohan; lekámpom hirtelenében. Neve: Csélcspai. Gyönyörű gyerek; valóságos gentleman. Sötét haja gyűrűbe van szedve; álla divatosan kiborotvalva; a monoklit épp oly szalónias ügyességgel kezeli, mint a binoklit. Nyakkendőjébe szarvasbogár van szurva — talmi-aranyból, kabátja felső gomblyukába virág tűzve, hol valódi, hol csinált, a hogy a saison változik. Imádoztja adja; könnyen jut hozzá, legalább ő azt mondja. Kalapján szelölő lyuk, hogy a feje meg ne fájuljon, — attól nem fél, hogy elillan az agyveleje; czipőjéről nyárban a csatt, télben a szarvasbőr-auflag — elmaradhatlan.

Mondják, hogy régebben volt egy kis vagyona, a mit el is vert, most már nincs; de az nem tesz semmit, pihen a babérokon, mint Marius Carthago romjain.

A lányoknak úgy is tetszik. A gyűrűs haj-

TÁRCZA.

Képek a képzelődökről,

vagy:

Fotográfia-darabok.

Irtá: Farkas Bertalan

(a decz. 17-ik hangversenyen felolvasta Hudich József).

Az öreg „Dumas“-ról még a rátoti paraszt is tudja, hogy „lángész” volt s szerfölött különös módon születtek a „genialis” iró szellemi termékei. Mondják, hogyha szindarabot irt, sohszem vagy csak ritkán kezdé azt az elején; hanem elővette ecsetjét, belemártotta azt ragyogó fantáziája színekben gazdag tegel-jébe s papírra vágta a harmadik felvonás 4 ik jelenetét, azután az 1-ső felvonásból a 7-ik jelenetet s egyszer csak addig vegyítette így a színeket, addig vagdalta a jeleneteket, hogy meg lett teremtve az elragadó kép, lángelméje ragyogó produktuma. Sokszor a végén kezdte s az elején végezte; denique czélt ért.

S a mi így látott napot, vagy jobban mondva: lámpafényt: megbámulta az egész világ. Óh szent Apolló! milyen szerencsés halandónak teremtetted ezt az öreg Dumas-t. Az ő fantáziája akkor sem fogott fiaskót, ha művét a — végén kezdte, vagy az elején végezte, színműveit megbámulta úgy a szak- mint a nem szakértő, sőt sokszor még a gyilkos természetü

Mai számunkhoz egy fél iv van mellékelve.

nyien? ki tudná számát. Nincs az a hét, hogy 7-8 tagból álló csapat ne induljon cél nélkül a távol világrészebe. Utjokban semmi akadály, legyen bár hadköteles, vagy adótartozó. Az Amerikából visszakerültek szelvényben azt hangoztatják: Ti bolondok, itt nyomorogtok, — holott amott urak lehetnétek! E hitegetések annyira fölzavarták a kedélyeket, hogy még olyanok is, kik jó anyagi helyzetben vannak, sietnek Amerikába urakká lenni. A kint levők szép összegekben küldöznek haza pénzt s ez még nagyobb csáberővel hat a népre. Pedig ha tudnák mennyit kell e pénzért izzadni és nélkülözni s ha fontolóra vennék azt, hogy itthon, ha úgy dolgoznának, nélkülözzenek s nem korhelykednének, szintén keresnének annyit: bizonyára elmenne a kedvök a meneteltől.

Munkásokban már érezhető a hiány.

Nem sokára a zempléniiek Amerikában egy coloniát fognak alkotni. New-Yorkban már úgy is van egy utca, melyet — állításuk szerint — gálszécsi utcának hívnak.

Ihnátkó Emil.

Farsangi karczolatok.

Írta: Rácz István.

Még egy ránczot simit el, még csipkét ölt oda egy helyen a gondos mama, mialatt szerető szívének teljes nyugtalanságával járta végig szeméit leánya öltöztetésén s elégtelen nyilatkozatja ki, hogy a kis lány elégtől néz ki, szíve ugyan azt sugja, hogy leánya szép, mint egy a gyönyörű, kinek csak szárnyakra volna szüksége, hogy felszállhasson a felhők fölé s ott lábához bilincselje valamennyi lak, klakk és frakk nélküli Adonist.

A kis leány, az ujoncz, a ki hivatva van ma jelenni meg először a bálteremben. kipirult arczczal, ragyogó szemmel áll a szoba közepén, a mig hófehér keztyűin a kilenczedik gombot kapcsolja össze, szobaleánya s visszafordítva virágos fejcskéjét, csodálkozva néz a mögötte álló nagy tükörbe, bámulva azt a méltóságos, szép alakot, a ki szintén keztyűit gomboltatja s úgy hasonlít hozzá, mintha csak ő volna. Aztán elmosolyodik, piros ajkai ketté nyílnak s még egy futó pillantást vetve a tükörbe, apró, kimért léptekkel járja végig a szobát, elégtelen hallgatva uszályának zizegő suhogását.

Ezalatt a néző közönség, mely báli készülődéseknél elmaradhatlan s rendszeren olyanokból áll, a kik már csak a mult bohóságaiért emlegetik a tánczot s a szerelmet úgy tekintik, mint egy futó betegséget, melyet minden halandónak ki kell állani, egész elragadtatással, teljes lelkesültséggel tolmacsolja tetszését.

— Olyan mint egy cukorbáb! — szokott felkiáltani Toni néni, a kinek az egész sportta

nak, a binoklinak, a monoklinak, a csattos czipőnek, a talmi szarvasbogárnak elasztikus vonzereje van. De meg aztán Csélsapit tud is a hölgyek nyelvén. Egyszerre tiz felé udvarol, ez pedig nagyobb kunszt, mint azé a római hadvezéré, ki egyszerre hét levelet tudott diktálni; ugyanegy pillanatban dalol „Bokkációból,” füttyöl „Tanhauzer”-ből s walezerezik a mult éjjeli — bálból.

A „fidonc, supertbe, magnifice, charmant” csak úgy tolaikodnak kifelé ajakán, mintha valaha francia „Bon” lett volna. Nagyszerű flu! csupa finomság, műveltség, merő kellem, szellem! bámulatos udvariasság.

Tinka kisasszony titkon eped érte, Clarisse nagysám olvad a tekintetétől, Annácska csak úgy sóhajtozik, ha közelében van; a szép Emma ügyességét bámulja, Elvira minden női tudományát arra irányozza, hogy lábainál láthassa.

Ő pedig: Csélsapit egyet mosolyog Tinkán, Clarissán, Annán, Emmán, Elvirán s azt gondolja magában: „kedves kis libuskáim csak sárgogatok, (ezalatt a sóhajtozást érti) csak gágogatok, csak képzelődjétek, úgy amint tetszik; mig én körültekintek csapom a levelet jobbra-balra, addig a binoklin keresztül nem bájaitokat latolgom, de azt, hogy melyitek tunikájához van varrva ötvenezer forint; néha az udvarlás után még a telekkönyvbe is benézek: mert hát az idealismus mellett a materialismus is van egy kis gondom.”

Csélsapit így elmélkedik magában s azt képzei, hogy az ő hadi taktikája beláthatatlan; pedig ha tudná, hogy a kis Tinka, meg a kisebb Anna, meg a legkisebb Elvira, milyen morális praedikációkat kapnak az atyustól, a ki nem

fajult, mindenütt ott lenni, a hol nem várják.

— Van Dyck ecsetére is méltó volna! — szokta mondani Francziska kisasszony, kinek egyedüli gyengéje az, hogy a művészet iránt ropant előszeretettel viselkedik s ennek köréből szokta venni hasonlatait; néha aztán megtörténik, hogy Pygmaeon kezébe ecsetet ad Tassó és Daute által Madonnát festet, Leonardo da Vincivel pedig költeményt írat a „dühöngő Roland”-ról.

De ilyenkor kárba vesz minden költői hasonlat, minden sántikáló tropus, a kis leány másnal van elfoglalva s még egy hálás pillantást se röpít a kedves nénikék felé, a kik ezért annyira megneheztenek, hogy sietve távoznak a szomszédba, elbeszélve mindazt a mit láttak és sok olyat is a mit nem láttak...

A milyen fontosságot játszik, a mennyire döntő hadvezér életében az első útközet, képviselőre a szűzbeszéd, orvosra az első patiens, épen oly várva-várt, épen olyan nagy fontosságú lányok életében az első bál. Annyi költséget, annyi varázs van ama pillanatban, mikor a „kis leány” remegő szívvvel, halavány arczczal, egész lényén a bátortalanság kinyomatával átlépi a bálterem küszöbét, hogy aztán egy rövid éj izgalmai, örömei és keservei után, mint „nagy leány” távozzon el onnan, merész főhajttással üdvözölve hódolóinak seregét, miközben ajkai körül már nem a félelmet, aggodalmat kifejező bágyadt mosoly tévedez, hanem a hatalmának, szépségének tudatára ébredt nő ártatlan kaczerésége játszik.

Egy bálterem hullámzó, lázasan lüktető zenével; virágos lenge alakokkal, fényvel, illattal fűszerezve, úgy tűnik fel a félnék, dobogó szívi kis leány előtt, mint az „ezer és egy éj” bűbájos meséi.

Csupa vasárnap i köntösbe öltözött alak mozog körülte, levetkezve, otthon hagyva hétköznap i modorosságát, félszességét; mindenki szebbnek, jobbnak kíván látszani (persze mindezt a sok aethetikai javítás az eredetiség és élethűség rovására történik) s a tapasztalatlan lélek, melynek himporát még nem törölte le az élet, hitét nem rabolta meg a csalódás, reményeit nem törte le a bánat vaskeze, úgy fogad mindent, a mint az szemei előtt feltárul, hisz remél és csalódik.

Káprázó szeméit félve, csodálkozva hordja körül a teremben, midőn megnyílik előtte a bűvös zár, hogy utat nyisson lépteinek egy új világ, egy új élet aggodalmaihoz és reményeihez, diadalához és szégyenéhez, azalatt minden szem rajta pihen s gyakorolják felette a legfenségebb jogot, az istenek jogát s elítélik vagy felmagasztalják.

Nincsenek sehol malitíusabb kritikuskok, mint a bálteremben, a hol mindenki fekete üveggel látszik felfegyverezve lenni s a hajfirtók közzé tüzőtt virágtól kezdve, egészen a cipő-sarkig kritikai boncolás alá vesznek mindent.

Egy félrecsuszott hajfonat, egy szükségtelen ráncz, egy görbén felvarrott fodor, a színárnyalat egy kis eltérése elég ok arra, hogy szigoruan pálcát törjenek a különben csinos ruha felett; aztán az eszmetársulás folytán annak viselője is elítéltetik s el van temetve a bálj öröme, az első bál boldogsága. Szájáról-szájra kering az a kicsi, jelentéktelen hiba s megtudja mindenki;

hord ugyan se monoklit, se binoklit, de azért mindent jól lát, amit kell látnia. És ezek a praedikációk azt adják tudtul a kisasszonykáknak, hogy mindenre inkább gondolhatnak, mint arra hogy az atyus őket Csélsapinak oda adja, vagy hogy az őket elvegye; ne is képzeljék, hogy annak a sok szeleburdiságnak házasság legyen a vége.

De hát, ki tudja meggyőzni a női szívet! ki lát be annak végzetlen mélységébe? Jókai is azt mondja, hogy „angyalt, ördögöt megismerni könnyű; asszonyt, férfit, nőt nehéz; ifju leányt lehetetlen.”

Az ábrándozó szűz tovább ábrándozik, ha úgy tetszik képzelődik Csélsapiról; Csélsapit ur az ötvenezer partieről.

No de egyszer majd csak csinál ő is terőt. Legalább „Mindentudó” asszonyság ezt mondja.

Éva anyáknak ezen impozans utópéldánya előtt nincs titok a kerék ég alatt. A mi a Kárpátoktól az Adriáig történik házon belül, házon kívül: ő azt mind a kis körében tarja; belát mindenüvé, a hova csak beláthat emberi — sem. Nincs előtte titok; nincs nála kegyelem. Itél elevenek és holtak felett.

Tárgyalni az ozsonnál szokott, tentája tejföls kávéból áll, pennáját a vajaskiffi képezi.

Ha miniszterválság áll be: ő előbb kombinál, mint a „Pester Lloyd”; ha követválsztás van a küszöbön: többet tud, mint a világ legelső kortese, a kit Tóth Kálmán „Borbócs”-ban örökített meg. Helyt áll a politikában épp úgy, mint ha hymeni dolgokról van szó s mindannyiszor a kávéasztal mellett.

csak az nem a kiről szól, belebotolnak még a tánczosok is, a kiknek különben több gondjuk van arra, hogy csinos-e az arcz, karcsu-e a termet s csak úgy látják meg a görbe echarpeot, ha egy „jóakaratu” néni felhívja rá figyelmüket.

Ezerszer jaj annak, a ki elég vakmerő olyan színi ruhában lépni fel először, a melyet édesanya viselt egykoron, mert akadnak mindjárt kritikuskok, a kik plagiumot látnak a dologban s aztán hirtelen végig oson a társaságon, hogy X-nek az édesanyja ruháját várták át.

— Inkább soha se jönnék bálba, minthogy ruhámról antik illat terjedjen; — szólal meg Gerleházi Tarantella s büszkén tekint végig suhogó selyem ruháján, melyről a rosz nyelvek azt állítják, hogy a szivárvány minden színeivel dicsekedett már s ügyesebben cserél színeket, mint egy kaméleonvirtuoztól lehetne várni; minden farsang végén fel vándorol Bécsbe, hogy új szint nyerjen a legközelebbi bálig. Ez aztán metamorphosis; kár, hogy nincsen egy új Ovid, a kinek lantja halhatatlan éneket zengene róla. De hát ki tudja, mi rejlik a dologban, talán az egész csak a rosz nyelvek koholmánya, hiszen sokszor úgy is mozog a falevél, ha a türelmesség példányképe dörgölődik a fához.

Mikor felharsan a zene, akkor legjobban elszorul az „ujoncz” szíve, félve tekint körül, remegve várja a jövőt s visszafojtott lélegzettel néz a közelgő tánczos felé. Ugy emelkedik fel helyéről, mint a ki nyomasztó álomból ébred; de a mint átfonódik hajlékony termete körül az izmos férfi kar, lázas gyorsasággal megdöbög a szíve; ragyogó fény gyul epedő szemében, a legszebb hajnal hasad fel arczán, biztosan, méltósággal lejt végig a termet s mint győztes tér vissza.

Most már nem fél, nem retteg, hogy nem veszik észre.

Körülrjongják hizelgő udvaroncok, elnevezik bálkirálynénak s egy kis muló kegyért, — mely inkább pillanatnyi láz, vagy ártatlan kaczerés, mint szerelem — rabszolgái lesznek a jövő bálig, a hol egy új arcz háttérbe szorítja a régi emlékeket s magához bilincseli az ingatag férfi szíveket, a kik rendszeren annyit szeretnek, a hányan meghallgatják vallomásaikat, melyek nek kuforrása legtöbbször tultengett önézetük és csak ritkán szívük.

De hát a gyakorlatban mindezek daczára nem megy könnyen a hódítás s ama tudomány, mely megtanít arra, mint lehet a büszke férfiakból alázatos hódolókat csinálni, még kevesek birtokában van; aztán a modern férfiak nagyon reálisok, nem annyira pantheisták, mint darvinisták; nem annyira idealisak, mint önzök; hamarabb meghallják az aranyok csengését, mint a szerető sziv dobogását és nagyobb fogékonyaság van a „házasulás” mint a „nősülés” iránt.

Az első tour, az első csárdás, melyet az ujoncz tánczol, szigorubb kritikát áll ki, mint a titkos drámaíróknak a nemzeti színházhoz beadott műveik.

Menten elítéltetik, a ki nem elég lendülettel kering, a ki nem úgy hajlik, mint egy bajadér s ráfogják, hogy hiába fizette papája a táncz-mestert. A ki nem bágyadtan gyalogolja végig a négyest, hanem úgy lejt, czifrázza ütem szerint, a hogy azt a növeldei kránczchenekben tánczolták, annak ügye örökre elveszett s örökre

A nő-egyleti gyűléseken az ő dikczióját mondja az elnöknő; a különféle kiállításokon az ő izlése szerint rendezik — a bazárt. Hát még a divatot mennyire uralja!

Ha ozsonna mellett szóba jön: egyre százat mer tenni, hogy plüsch és bársonyból készült kalapja neki volt először a városban, ő rajta feszült első izben ruha moire és selyem gazzéból, a trikotszövetből senkinek sem volt hamarabb felöltője mint neki.

Mindent tud, mindent lát, mindent hall. A városnak ez a városon szerető férjhez menni, de nem veszik; emennek akadna szerencseje, de szülei még nem adják, mert csak 17 éves, vétek is volna olyan gyöngye teremésért, hogy birná az ki a férj szekurátit?...

Erről azt hirlelik, hogy huszezer forintot adnak vele, pedig jó lesz, ha kétezer is jut.

— Jah bizony galambom, szokta mondani Mindentudó ő nagysága — négy leány van ott, sokba kerül azoknak csak a stafingjok is; az öreg Zsugory meg jó, ha legfeljebb 12 ezerig áll. De még addig se hiszem. A minap is hallottam, hogy Kuzmik és társa utódai beperelték háromszáz ezüst forintig. Tudod galambom, tudjátok lelkeim, az a holdvilág képű Toncsija nagyon czifrázza magát, nagyon sokat ad a luxusra. Pedig az ördögnek se kell, hiába czifrákodik. Ki is venné el? Nekem, ha egy maga volna a világon s egyedül lennék férfi, még akkor se kellene.

És ezer szerencse, hogy a Zsugori ur Toncsija nem egy maga van a világon s Mindentudó asszonyság nem férfi; mert igazán megjárhatná mindakettő.

falusi
venen
remeg,
tatotta
hogy a
T
élni a
bele, a
minden
D
vannak
aztán
teljes é
oly ke

Me

K
tudják
különb
tek ha
tok le
engedi
czimbe
szerü
ujév k
A
követk
hold
időtarta
nálják
zására
hónapo
től a m
dig 29
A
sel jár
háromf
ruli ke
ismeret
böl. Ha
egy év
vettek,
földker
ieövel

H
nek, a
clusoka
7 évét
hónap
a föld
48 p. é
6939 n
látható
E
melyet
elfogad
kezdeté
A
évök
különb
másodil

E
megesk
tett —
igaz. S
hiszi.

J
átéka v
Ö

gondok
szegény
alatt le
is csak

N
asszony
tánczol

J
akarja,
álljanak

a heter
tartásba
forintba
annyiba
férjhez

zást sz
N
lik elm
maradn
gyobb

kegyetl
is kell
te-je n
róczban

nézni.

G
van gy

„falusi liba“ marad. Ha a csárdást tüzesen, elevenen táncolja s a karcsu termet rithmikusan remeg, akkor parasztosan tánczol s mikor vontatottan, álmosan mozog, úgy hangzik az itélet, hogy affektál.

Többé, kevésbé minden ujoncznak át kell élni a szigorú kritikát, de hát nem mindenki hal bele, a legtöbben átélnek egészséggel s felavatják minden baj nélkül a régi gardába.

De hát a gyöngéd nem tagjai közül is vannak, a kik rossz csillag alatt születtek s ezek aztán kénytelenek fali virágokként szerepelni s teljes életükön át petrezselymet árulnak, ha még oly kevésbé kedvelői is a konyhakertésznek.

Meton-Julian és Gergelyféle naptárak.

Ismeretterjesztő czikk.

Kedves olvasóim közül bizonyára sokan tudják a Julian és Gergelyféle naptárak közötti különbséget, s hogy ezt és amazt miféle nemzetek használják. Ezen igénytelen soroknak feladatok leend, már amennyiben a historiai adatok engedik, — történeti fejlődésükben kimutatni a czimben mutatkozó naptárak eredetét. Alkalmoszerű és érdekesnek mutatkozik ez különösen az újév közből.

Azt mindenki tudja, hogy a hold mozgása következtében áll elő a hold (ld) nap. Amde a hold nem egy, de ötféle és pedig különböző időtartamu mozgást visz véghez. Melyiket használják most már a hónap idejének a meghatározására? A régi időkben rendszeren a fényváltozati hónapot vették alapul, mely alatt egyik újholdtól a másik újholdig terjedő idő értendő; ez pedig 29 n. 12. ó. 44. p. és 3. m. p.

Az év meghatározása szintén nagy fejtöréssel járt, a mennyiben a föld is nem egy, de háromféle mozgással bír. Ezek egyike a nap körüli keringése, mely időtartam fordulati év alatt ismeretes, áll: 365. n. 5. ó. 48. p. és 17. m. percz ből. Hány fényváltozati hónapot számítssanak hát egy évre? A régiek 12 fényváltozati hónapot vettek, mely 11 nappal volt rövidebb, mint a földkeringésén alapuló esztendő; s így a hónapok ieövel más és más időszakba estek.

Hogy ezen szabálytalanságok kikerültesse, a görögöknél Meton 19 évi időközöket (cyclusokat) kapcsolt össze, 12 évet 12 hónappal, 7 évet 13 hónappal; volt tehát a cyclusban 235 hónap vagyis 6939 nap, 16 ó. 30 p. 21 m. p.; a föld keringésén alapuló esztendő 365 n. 5 ó. 48 p. és 17 m. p., a 19 évi cyclusban összesen 6939 n. 15 ó. 15 p. és 58 m. p. A különbség láthatólag igen csekély.

Ez volt az ugynevezett Metonféle naptár, melyet a zsidók is — bár némi változtatással elfogadtak. A Metonféle naptár szerint az újév kezdete a nyári napfordulatot követő újhold volt.

A rómaiaknál egy évben 355 nap lévén évök 10 1/2 nappal volt rövidebb a napévnél. A különbséget azáltal paralyzálták, hogy minden második évben egyhónappal többet számítottak,

és ez a jó asszonyosság minden harmadnap megesküszik, hogy ő életében soha sem szeretett — pletykálni, a mit mond, az utolsó betűig igaz. S ha ezt senki nem hiszi is, de ő szentül hiszi.

Jah! Mindentudó ő nagyságánál rettenetes átéka van a képzeletnek.

Örökké ifju is a kedélye, a buslakodást, a gondokat csak hírokból ösmeri, nem úgy mint szegény Gonddalbélt Márton ur, a ki egy hét alatt legfeljebb háromszor mosolyog, még akkor is csak úgy, ha erre engedélyt ad a felesége.

Nincs kétségbejöttbb állapot, mintha az asszony ur a háznál s a szegény papucshős úgy tánczol, a hogy ama huzza.

Jah! de hát ki tehet róla? Az asszony azt akarja, hogy termei a „haut monde“ előtt nyitva álljanak folytonosan. Különösen a téli esteiken a hetenkénti soireé elkerülhetlen a nagyuri háztartásban. Aztán egy estély csak negyven, ötven forintba kerül, de hiszen ez bliktri, hátha kétannyiba kerülne! Azt csak megkívánhatja, ha a férjhez menetelre adta fejét, hogy férje szórakozást szerezzen számára...

No meg aztán kivételesen a bálókba is illik elmennie. Mit mondana a világ, ha otthon maradna? mikor négy lánykaja közül a legnagyobb még csak 9 éves. Férjét bizonyosan egy kegyetlen orosz-lánsvivő Richárdnak hírlélnék. Arra is kell valamit adni, hogy a legfényesebb toilletje neki legyen, hiszen csak nem mehet darócban? még valami kámzsás barátnak találnak nézni.

Gonddalbélt né ő nagysága teljesen meg van győződve arról, hogy a bonton t senki más

s ezen beiktatott hónapban most 22, majd 23 nap volt.

Végre Julius Caesar kimondá, hogy egy év 365 naptól álljon, de minden 4-ik év szökőév legyen 366 nappal, s ezen beiktatott egy nap febr. hóhoz csatoltassék, mint a melyben aumgy is legkevesebb nap van; s hogy a tavasz és ősz kezdete márt. 21, illetőleg sept. 23-án kezdődjék, az év eleje pedig január 1-én legyen — (Julian-féle naptár).

Ez egészben véve helyes intézkedés azonban az idők folyamában nem bizonyult be éppen correctnek. A XIII. században t. i. észrevették, hogy a tavaszi napéjegyenlőség nem márt. 21-ére esik, hanem 8 nappal előbb áll be, mint a hogy különben kellett volna, s később ezen eltérés 11 napra nőtt. Az akkori pápa XIII. Gergely azért Lili csillagász javaslatára 10 napot a dátumban mellőzött és 1582-év oct. 4-e helyett rögtön 15-ét irt. Kijelenté egyszersmind, hogy ezentul minden 400 évben 3 szökőnap mellőztesék, azon években, melyek 4-el maradék nélkül nem oszthatók.

A Gergelyféle naptárt — melyet mi is használunk, s az utóbbi időben Törökországban is hivatalos naptárul van elrendelve, — csak Orosz — és Görögországban nem fogadtak el; ezek most is a Julianféle naptárhoz ragaszkodnak. Hogy hány napi eltérés van már ma a Julian és Gergelyféle naptárak közt, azt olvasóim tudják, s ekképen be is zárhatom soraimat, különben sem lévén más célom, mint az, hogy egy kis gondolkozási anyagot nyujtsak kedves olvasóimnak egy végtelen mély, de mindnyájunkra fontos tudományból.

Szabó Kálmán.

Különfélék.

A helybeli dalárda folyó hó 28-án saját alaptökeje javára tánczestélylyel egybekötött hangversenyt rendez. Ezen élvezetesnek ígérkező mulatságra újlag köteleességünknek tartjuk közönségünk figyelmét felhívni. Különben az életrel való egylet magánérdekei is megkívánják a tömeges pártfogást.

A tűzoltó egylet ma délután 3 órakor tartja tisztújító közgyűlését a tornacsarnokban.

Meghívó. A „Zemlénmegyei orvos-gyógyászerész egylet“ t. cz. tagjait van szerencsém a folyó évi januárhó 22-ikén d. u. 3 órakor S.-a.-Ujhelyben a megyeház kis termében tartandó tisztújító közgyűlésre ezennel meghívni s egyuttal felkérni, miszerint mentül többen a gyűlés érdekességét előadásokkal növelni méltóztatassanak. Kik a megjelenésben netalán akadályozva volnának, szavazatukat zárt levélben is érvényesíthetik. S.-Patak, 1882-iki január 3-ikán. Dr. Lengyel Endre egyleti elnök.

Meghívó. A „Zemplénmegyei egészségügybeli kölcsönös segélyegylet“ rendes évi közgyűlését folyó évi január 22-ikén délelőtt 11 órakor S.-a.-Ujhelyben a megyeház kis termében tartandja, melyre a t. cz. egyleti tagokat ezen-

nem adhatja sem a városban, sem a vidéken, csak ő és egyedül ő. Mért is kapta volna a kitűnő nevelést! —

Hangversenyekben is szívesen föllépne, de ezt kicsinyes dolognak tartja. Meg aztán nem is értenék meg virtuóz játékát; de kik is volnának a többi szereplők? Pfüj! csak nem kompromitálhatja magát! a „kronique skandaleus“-t csak nem bővítheti.

Sokkal előnyösebb e helyett egy ön-arrangirozta soireében ragyogni; imádatni, bálványoztatni.

Ha aztán Gonddalbélt ur vízbe ugrik, ha agyon puffantja magát, ha a Lipótmezőre kerül: az az ő dolga, miért volt kislelkü? miért nem volt férfi?!

Gonddalbélt urnak egészen ellenkezője Gyémántosi Moczél ő thekintetessége. Ha a keresztnévét is megváltoztatta volna: talán föl se ismernők, hogy fején nem ótágu koronával látott napvilágot.

Gyémántosi oraság a modern kor lovagja; vadász, madarász, agarász, egy személyben. Portre — éja mindig egy és ugyanaz, csak a costume je változik, ebben is legtöbbet a „stibli“, no igen, a mint Gyémántosi ur a szalónok parketjére, vagy a „trotoire“-ra, vagy a „szörke“ háttára készül.

Gyémántosi jó barátságban van a Pepivel a Friczivel, a Sanyival. Egyikkel ferblizik, a másikkal agarászik, a harmadikkal fogyasztja a „champagnér“-t. Ő mindenütt ur: a maga ura.

De azért az ujság olvasásra is ráér. A politikához úgy ért, mint akár Isztóczi. Képviselőnek is föl merne lépni, de azzal a csudabon-

nol van szerencsém meghívni. Hogy a közgyűlés határozatképes lehessen, felhívom azon t. cz. tagokat, kik netalán akadályozva volnának a megjelenésben, hogy megbízó levéllel magokat képviseltetni sziveskedjenek. S.-a.-Ujhely, 1882-iki 3-ikán. Dr. Chyzer Kornél egyleti elnök.

Népesedési statisztika A s.-a.-ujhelyi r. cath. egyházban a mult évben született 95 fi 102 nő, meghalt 145 fi, 111 nő; házasság kötött 51. A helv. hitv. egyházban született 35 fi, 31 nő; meghalt 64 fi, 32 nő; házasság kötött 33. A gör. kath. egyházban született 49 fi, 50 nő; meghalt 76 fi, 61 nő; házasság kötött 29. Az izr. hitközségben született 71 fi, 78 nő; meghalt 69 fi, 84 nő; házasság kötött 25. Ezen adatokból az tűnik ki, hogy a halálozás a mult évben az izraeliták kivételével mindenik hitfelekezetenél nyomóan nagy volt.

Városunkban a községi bíróság elé a lefolyt évben 2403 beadvány érkezett, illetőleg ennyi kereset indított, a melyből egyezségileg 608, itéletileg 987 nyert elintéztést, beszünt 670; összesen elintéztetett tehát 2267, ez évre hátralékképen maradt 138. A kir. járásbírósághoz 179 felebbeztetett; végrehajtási eljárás alá jött 593. A város összes lakosságát véve, minden negyedik lakosra esik egy, a községi bíraskodás elé tartozó bagatellper.

A járványos betegségek városunkban is kezdenek föllépni. Közelébb a helybeli r. cath. organistának két felnőtt leányát ragadta el egymásután a tiphus. Szóryányosan difteritisz — esetek is fordulnak elő. Valóban az egészségtelen időjárás a legnagyobb elővigyázatot igényli.

A Szilveszter estéjén tartott mulatságok között bizonyára nem utolsó helyet foglal el azon bál, melyet a helybeli pályaudvar termeiben a S.-a.-Ujhely és vidékén alkalmazásban levő vasuti tisztviselők rendeztek. Minden tényező meg volt itt arra, ami egy ily zártkörű vigalomnak sikert biztosít; u. m. kedélyesség, ügyes rendezés, jó zene és kitűnő konyha s csakis ezen összhangzó körülményeknek tulajdonítható, hogy az egészséges elemekből álló társaságot a hajnal még mind együtt találta. A négyeseket 26 pár tánczolta, kik között ott láttuk Ambrusné, Puffer, Wolfsgruber, Binder, dr. Szepessy, dr. Waldmann, Györgye, Pick b. Kaas, Sygmeth, Rieder és Friedman asszonyosságokat, Dobersberg nővéreket s még sok másokat, A kellemes éj gyönyöröi, az abban résztvetteknek bizonyára még sokáig édes emlékül fognak szolgálni. (H.)

A turisták által jövő hó 4-én rendezendő „Közvacsora“ sikere már előre is s különösen azért biztosítottnak tekinthető, mert lelkes hölgyeink kivétel nélkül magukévá tették az eszmét s annak kivételéhez hozzájárulásukat kegyesen megígérték. Ifj. Farkas Lajos és Pékary Gyula barátink voltak szívesek magukra vállalni a személyesen történt felkérés fásasztó, mindamelllett kellemes tisztét s ekép első helyen lesz joguk osztozni a sok élvet ígérő mulatság dicsőségében is. A meghívók már tegnap előtt szétküldettek, azonban ha valaki netán tévedésből ilyet nem kapott volna, mindamelllett igényt tart hozzá, le-

gárral nem akar találkozni; még pertu találna vele lenni s ez által szegyet hozna a — kebej barátokra.

Megvárja, mig meghal Isztóczi s akkor aztán felviszi pénzügy-miniszterségig, ha ugyan addig abszolutizmus nem lesz; mert abszolut kormányban király sem akarna lenni. Magyar ő testület- lelkestül, hisz nem hiába vette fel ezt a szép hangzásu magyaros nevet — hogy Gyémántossy.

Gyémántossy ur nem is jól választotta az ő élete párját, a ki olyan csöndes szelid természetü asszonyosság, neki olyan kellett volna, a ki inkább szeretne lovagolni, mint például a magyar klasszikusokat olvasni.

No akkor éppen illet volna hozzája Legyesyné ő nagysága. Ez egy tetőtül-talpig modern hölgy. Csak azért nem tud a lovon ülni, mert kis korában elfelejtették tanítani, különben olyan női-lovass volna, a milyen egy regényben sem találkozik. A turistáknak, az athletáknak s minden rendü és rangu akrobatáknak — még tán a csepüevő bűvészeknek — is föltétlen tisztelője.

Zmertich Ivánt többre becsüli Petőfinél; szerinte Bachmajer, a bécsi távuszó mellett Wörösmarty bagatell, pedig amaz csak német.

Ki is ne becsülné többre a nagy uri pasiok dieső bajnokait a proletár költői fajnál?!

Oh! egy sportmann-nak erős edzett izmai vannak: erős az öletése is. Ez a valódi tudomány, a poéták csak a szájjokkal tudnak ölelni.

gyen szives e lapok szerkesztőségéhez fordulni, honnét az kinek-kinek kézséggel fog megkülönböztetni.

Néhány nap óta igen egészségtelen az időjárás; a sűrű, vastag ködből folytonosan szítal valami esőféle, mely aztán a fagyos talajra ülepedvén, az utcákon valóságos jégburok képződik: úgy hogy meg sem ütközik rajta az ember, ha egy-egy siető alakot elzuhanni lát. Czélszerű intézkedés ilyenkor, hogy a járdák homokkal, vagy fűrészporral behintessenek, s hogy ez ezen alkalmakkor bár némi kivétellel így történt, azt csak a rendre felügyelők javára jegyezhetjük fel.

Elgázolás vonat által. Csötörtökön estve a gyártelep és a vasuti állomás közt egy helybeli csizmadia nejt a vonat elgázolta. Részeges nő volt s ittas állapotjában került a vágányra, hol halálát lelte.

Névmagyarosítás. Dr. Grósz Armin helybeli ügyvéd nevtel belügyminiszteri engedéllyel „Nagy”-ra változtatta.

Nekrológ. Szakácsy Dánielt tegnap délelőtt 10 órakor kísérték ki Sárospatakon 67 éves korában az örök nyugalom helyére. A megboldogult 1869-től hat éven át országos képviselője volt az o. lizskai választó kerületnek, a hol első megválasztásakor mint a baloldal jelöltje negyven szótöbbséggel buktatta meg a Deákparti Lónyay Gabort. Később, mint sok annyi más ő is átment a kormánypárthoz — Mióta végképen visszavonult a nyilvános szereplések teréről: csendes egyhangu életet élt Sárospatakon; de azért munkakedve az utolsó időkig el nem hagyta s bár nem volt rá szorulva, az ügyvédkedést is folytatta s pár év előtt még lapunkat is folkereste egy-egy dolgozattal. Nyugodjék békével!

Lapunk zártakor fájó részvétellel vesszük a hirt: hogy Szilvassy Tóbiásné szül. Felső-Kubini Országh Gazda Karolina asszony városunk köztiszteletben álló nője, hosszas szenvedés után elhunyt. A megboldogult egyike volt azon édes anyáknak, ki élete minden percét szereteteinek javára áldozá; hiuság, hivalkodás távol álltak tőle s boldogságot csak az a kis fészék nyújtott neki, melyet az élet viharai ellen, szeretett férjével karöltve, annyi önfeláldozással védelmezett. Nyugodjanak békével hamvai!

Kaufman Simon varanói lakostól vettük a következő sorokat: „Tekintetes szerkesztő ur! Becses lapja 1881. évi 52. számának „Különfélék” rovatában egy közlemény jelent meg mely a tényeknek meg nem felel, engem pedig megbélyegéz és pellengére állít. A félrevezetett t. közönség és saját megtámadott becsületem érdekében kérem a t. szerkesztő urat sziveskedjék ezen helyreigazító soraimat közölni. A „jómodu iparossal” ugyanis így áll a dolog: Három év óta majdnem naponként tapasztaltam, hogy valaki meglop; de a tolvaj nyomára sehogy sem jöhöttem, f. évi november 16-án este a sörmérés ajtaját és a jégszekrényt — hol italt s mindenféle husneműt tartok — pinczérem nyitva találván, utána néztem, nem hiányzik-e ismét valami, s látta, hogy újra hat pár virstlit s hét szalvaladit loptak el, Neki akkor már gyanúja lévén, egyenesen az iparosnak — ki közvetlen szomszéd-

Sajátságos egy hölgy ez a Legyesiné. Kár hogy kis városba vetette sorsa. Egyébiránt úgy még talán jobb; legalább, ha entusiastusba jön valamelyik athleja villámtekintetétől s az utcát végig valzereli; nem botránkozik meg rajta, csak az, a ki nem tudja hogy az efféle nagyuri spas. Hiszen nem is művelt nő, a ki olyan lármát nem csap az utcán, mint egy 12 lóerejű cséplő-gép! a szendére, a komolyra azt mondja a világ, hogy „szegény, de nagy liba.”

Ha a eddig lefotografizott alakokhoz hozzávesszük meg „Képzeld!” barátunkat. a ki azt gondolja, hogy minden lány belé van bolondulva s mégis a hol csak szerencsét próbál, mindenütt készen van számára — a kosar s domine Hölgy futárit, a ki valamennyi nő után szalad s bolondnak tartatik valamennyi által akkor éppen 7 db. fotografiát voltam szerencsés önöknek bemutatni, s hogy az utolsók már halványabban vanszinezve, oka: mert elfogyott a jódóm, elkopott a pemzlim, s tartottam tőle, hogy utoljára unalmasokká válnak produkcióim.

Végre csak az az alázatos jelentésem van; hogy valamiképen Mátyás királyljal annak idejében nem a czinkotai plébános beszélt, hanem annak a kántora: ugy Önök is nem a tulajdonképeni fotografost látják magok előtt; hanem annak az adjunctusát, ki a pftografiákat csak árulja. —

Ezért pedig ezer bocsánat!

dom — házához ment s az ellopott portékát csakugyan nála találta az asztalon egy táblán. Azonnal hozzám rohant nagy örömmel jelenté: „Uram! megtaláltam a tolvajt, ki három év óta lopja”. Tehát most kitünt, hogy a bort, pálinkafélet, virstlit, szalámit, szalvaladit sőt készpénzemet a jó szomszéd hordogatta el! Élénken emlékeztem vissza azonnal arra, hogy midőn egy izben készpénzem hiányzott s gyanu folytán az iparos legénye három napig el is volt zárva, a birák az iparos számszámai között egy vésőre akadtak, mely a feltört pénztartály feltörési nyomaira teljesen illett; eszembe jutott az is, hogy hiszen az iparos notorius tolvaj, ki néhány év előtt álkulcsal pinczét nyitott fel, onnan bort és sört lopogatott, de rajta vesztvén, hat hónapig el volt zárva, miről bárki meggyőződhetik a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknél. A pinczér jelentése után az iparoshoz menvén, azt mondtam neki: „Maga most megfogja fizetni káromat, melyet háromévig üzött tolvajlása által okozott, vagy pedig feljelentem”. Azzal haza siettem Mintegy fél óra mulva egy magánhához hívtak, hol az iparos és apósa már reám vártak. Egyezkedni akartak. Én nem a tolvajt, de a családját tekintvén, lemondtam arról, hogy három évi károm megtérítessék s csak azt kívántam, hogy az iparos vesztett tőkémnek legalább kamatját fizesse meg. Így egyeztünk meg aztán 300 frtban, mely szabad legyen kérdenem, micsoda jogon és alapon bélyegéz engem a közlemény szerzője Schyloknak s nevez modern emberevőnek? Engem, — ki az egész vidék tudja — három év előtt mint vagyonos ember jövén Varranóra, ma a folytonos lopások miatt majdnem a tönk szélén állok? sat. sat. Itt aztán Kaufman Simon uram ő kigyelme el kezd lapunkkal gorombáskodni oly fennen, mint a kinek szénája legjobb rendben van s vádol minket rágalmazással, mint a kik őt modern emberevőnek bélyegeztük. Hát tudja mit? Ha mi Kaufman Simon urnak vagyunk, ártatlanságunk érzetében az inkriminált közleményre, mely nevet nem említ s egész általánosságban egy korcsmárosról beszél — nem is reflektálunk s legfeljebb is, — ha már annyira érzékenyek vagyunk becsületünkre — azt mondjuk egy rövid nyilatkozatban: hogy a „Zemplén” ez és ez a száma egy varanói korcsmárost ilyen és ilyen váddal illetvén, miután én is ezen üzletággal foglalkozom: önmagam iránti kötelességnek teszek eleget, midőn ezen engem is indirecté érintő vádat magamtól egyszerűen elutasítom. Kaufman Simon. — Ehelyett azonban előáll Kaufman ur s nagy garral kijelenti: hogy hát az a kiporolás korántsem valami Strohmannal történt, mert bizony ott az ő becses személye volt a köpönyeg alatt s mellé még a „font hust” is feimutatja, melynek kivágására neki nemcsak oka, de joga is megvolt. Azonban éppen ez az, édes Kaufman ur, a mit mi el nem dönthetünk. Nyilatkozatát, a drastikumok elhagyásával kiadtuk s ezzel az ügy be van tárgyalva, mely után nem marad egyéb hátra, mint teljes resignációval bevárni a részrehajlatlan közönség ítéletét.

Halálos csapás fejszével. Még a szüret alkalmával történt, hogy Bacso András petrahói lakos fiával s egy pár jó emberével haza szállítani akészült szőlőhegyről a vékony termést; de mielőtt ezt tehette volna, a hegykerülő az őt illető őrzés-bért követelte tőle, mire az a válassz adatott, hogy „h i s z e n e m s z ö k n e e l, m a j d m e g a d j á k o t t h o n”. A roz tulajdonságairól s verekedő természetéről ismeretes pásztor ezzel be nem érte s a szóváltás mindinkább dühössé tette s busszuállási szándékától vezéreltetve, elő-„kajátotta” kollegáját s ezzel együtt a szekér mellett már hazafelé haladóknak útját állta. Szóra szó következett, mi közben a „fizettség” után áhítózó szőlőpásztor a magát csendesen viselő, Bacso Andrást az árokba igyekezett buktatni, midőn pedig ez neki nem sikerült, czimboráját provokálta az „üsd no”-ra a ki aztán fejszéjével takaros vágást mért a Bacso András koponyájára, úgy, hogy ez a halálos csapás folytán el is halt. A tettesek névszerint: Szabó Gábor petrahai és Vasko Ferenc jözseffalvi lakos erdő kerülők (ez utóbbi a tulajdonképeni tettes) a kir. törvényszék börtönében várják megérdemelt büntetésüket.

Király-helmecen folyó 1882. évi január 15. az „Alsó Rigó” vendéglő termében zártkörű polgári táncvigalom tartatik. Kezdeté 7 órakor. Belépti díj: Családjegy 1 frt 60 kr. Személyjegy 80 kr. A tiszta jövedelem a király-helmeczi szegény alap javára fordittatik.

Ujlap. Eperjesen „Eperjesi ujság” czim alatt új lap indult meg. Hedry Bódog szerkesztése mellett. Az első szám nem valami tartalmas a szerkesztő neve azonban elég garancia arra, hogy e lap, mely kívánatos, hogy a felvidék magyarosodása érdekében mennél nagyobb partfogásban részesüljön, kitzűött feladatának minden irányban meg is fog felelni. —

Értesítés.

Alólirott parancsnokság értesíti az önk: tüzoltó-egylet működő tagjait, — hogy az alapszabályok értelmében a parancsnokság választása f. évi januárhó 8-án d. u. 2 órakor a torna-csarnokban fog megejtettü.

Melyre ugy a működő tagok, valamint az ujjonann belépni kívánók, mint szintén a tüzoltó-egylet ügybarátai meghivatnak.

Választás alá esnek: 1) főparancsnok. 2) alparancsnok. 3) segédtsizt. 4) mászó parancsnok. 5) szivattyus parancsnok. 6) rendfentartó parancsnok. 7) fő és a szertárnok. 8) építész. 9) vizmester. 10) orvos.

S.-a.-Ujhely, 1882. január 2-án.

ifj. Farkas Lajos

az önk: tüzoltó-egylet főparancsnoka.

Irodalom.

A „Magyar Szemle” czimü tekintélyes irodalmi havi folyóirat szerkesztését Bodnár Zsigmondtól Rudnyánszky Gyula vette át. A „Magyar Szemle” havonként hat iven tartalmazni fog érdekesítő eredeti elbeszéléseket, rajzokat és költeményeket, politikai, társadalmi és irodalmi tanulmányokat, aesthetikai, tudományos és ismeretterjesztő cikkeket, továbbá részletes, komoly és pártatlan bírálatokat a megjelent könyvekről, új színművekről, színészekről és írókról. Kiváló figyelemmel kíséri a lefolyt hónap összes eseményeit védi az irodalom, a nyelv és a nemzetiség érdekeit és megismerte a külföld irodalmi, politikai és társadalmi mozgalmait. A „Magyar Szemle”, munkatársai közé a legelső magyar írók és költők sorakoznak és a szerkesztőnek lehetségessé teszik, hogy a „Magyar Szemle” a magyar közönség legkedveltebb olvasmányát képezze. A „Magyar Szemle” előfizetési ára egész évre 6 frt; füzetenként 60 kr. Az előfizetések a szerkesztőhöz Budapest, váci körút 72. küldendők.

Az „Ország Világ” czimü képes lap ez idei évfolyamának VIII. füzete megjelent s beküldetett szerkesztőségünknek. Már több izben volt alkalmunk szólni ezen kitünő, tapintatosan szerkesztett és gyönyörűen illusztrált vállalatról és most sem mulaszthatjuk el, hogy ne figyelmeztessük rá olvasóinkat. A jelen füzet tartalma egy eredeti regényt Ábrányi Kornél tollából (Elvált férj) és egy francziából fordított érdekesítő regényt: A báróné szelleme. Ezenkívül van egy rajz: San Lazaro Várkonyi Belától és egy csinos angol novella: Apja leánya. A szépirodalmi részt két költemény, egy eredeti és egy fordított zárja be. Az ismeretterjesztő rész tartalma: Öseink aszlala, mely arról szól, hogy a mi derék ősapáink miféle ételekkel éltek; aztán: Egy új San-Francisco játékbarlangjában, egy tengerész-tiszt elbeszélése után. Igen sikerült tárcza Mécsáros Istvántól; Szilveszter álma. Az apróbb rovatok, u. m. irodalom, színház, zene, képzőművészet, hymen, gyszrovat, divat, társulatok, tállalmányok stb. igen élénken vannak összeállitva. A képek közül kiemeljük a következőket: A Balaton tündére, képek a Bocchéből, a Ring-színház égése új-év üdvözet, boldog újévet! stb. Ismételve ajánljuk olvasóinknak ezen minden tekintetben kitünő és pártolásra méltó vállalatot. Ára félévre 5 frt évnegyedre 2 frt. 50 kr.

Vasúti menetrend

a magyar éjszakkéleti vasuti vonal sátoralja-ujhelyi indóházánál.

Érvényes 1880. októberhó 15-től.

A vonat	Reggel		Este		
	indul	érkezik	indul	érkezik	
	óra	perc	óra	perc	
Budapest felé	9	31	7	32	
Bubapestről S.-a.-Ujhelybe	—	6	37	6	34
Csap felé	7	07	7	42	
Csap felől	—	8	08	6	58
S.-a.-Ujhelyből Kassára .	9	06	7	18	
Kassáról S.-a.-Ujhelybe .	—	6	48	7	17
Gácsország felé	6	49	—	—	
Gácsország felől	—	9	05	—	
Petrezselyem vonat Kassára	—	—	—	—	
minden szerdán és szombaton	3	24	—	—	

Felölös szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORUTH ELEMEÉR.

Főmunkatárs: FARKAS BERTALAN.

lajdoná

borház

a város

tétetvé

donosn

I — I

tenyész
gazd.
tetve,
S.-a.-

M e g h i v á s.

A sátoralja-ujhelyi

polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghivatnak a f. év február hó 2-án délutáni 2 órakor az intézet helyiségében Kazinczy-utcza gr. Andrássy házában tartandó

K Ö Z G Y Ű L É S R E.

Tárgyalási sorrend:

- I. Az igazgatóság,
- II. A felügyelőség évi jelentése.
- III. Az 1881-iki mérleg és osztalék feletti határozat.

- IV. Az igazgatóság,
- V. A felügyelőség — és
- VI. A választmány választása három évre.

Az igazgatósági jelentés és az évi zárszámla nyolcz nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1882. évi január hó 2-án.

Az igazgatóság.

1-3

Szöllő eladás.

Sárospatak város határában a király-hegyen a ref. főiskola tulajdonához tartozó szöllő szomszédságában, egy 5 holdnyi területű borház és szüretelési eszközökkel ellátott elsőrendű szöllő, továbbá a városban egy 200 hordó borra való pincze szabad kézből eladóvá tétetvén, a venni szándékozók szóval vagy levél útján alulírott tulajdonosnővel értekezhetnek.

Farkas Mórné
Sárospataki lakos.

1-1

Hirdetmény.

Mely szerint ezennel küztudomásra hozatik azon körülmény, hogy a Tállya n. községben 150 frt évi fizetéssel ellátott s. jegyzői állomás megürült s a pályázni óhajtok kérvényeiket kellően felszerelve f. évi január hó 25-ig bezárólag nyújthatják be a község birájához.

Kelt Tállyán 1882. január 4-én.

Csuka János
közs. bíró.

1-1

Felhívás!

S.-a.-Ujhelyben a Széchenyi téren az iparbank szomszédságában fekvő házam 1882. évi szentgyörgy naptól bérbeadandó lévén, felhívom mind azokat kik azt bérbe venni óhajtják, hogy írásbeli ajánlataikat hozzám (Budapest IV ker. sörház-utcza 6 szám) folyó január hó 20-ig beküldeni sziveskedjenek. Az ajánlatban nyilatkozott kérek a következők iránt

- 1-ör mily bérösszeget ajánl a bérbe vevő?
- 2-ör mi biztosítékot nyújt?
- 3-ör mily időre kívánja a bérletet megkötni?
- 4-er mily célra kívánja a házat használni?
- 5-ör kíván-e valamely beruházást az én költségemen vagy a saját költségére eszközölni végre?
- 6-ör hajlandó-e két szőlőm felügyeletét és munkáltatását és mily feltételek alatt elvállalni?

Budapest, 1882. évi január hó 5-én.

1-3

Lehoczky Kálmán.

Értesítés!

Egy két éves és három hónapos svájci tenyész-bika, mely a S.-a.-Ujhelyben tartott, m. gazd. kiállításán I. oszt. díszoklevéllel lett kitüntetve, eladó. Értekezhetni Bánóczy Kálmánnal S.-a.-Ujhelyben.

1-1

rend

oralja-

ste

érkezik

óra perc

6 34

6 58

7 17

É R.

N.

A s.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár

által

XII-ik évi januárhó 22-ik napján délutáni 3 órakor

a bank helyiségében tartandó XII-ik rendes évi

KÖZGYÜLÉSRE

a részvényesek megjelenni tisztelettel felkérnek.

A közgyűlés tárgyai következők:

1. Az igazgatóság évi jelentése az 1881-ik év üzleteredményéről.
 2. A felügyelő bizottság erre vonatkozó jelentése.
 3. Az 1881-zárszámla és mérleg megállapítása.
 4. Az 1881-ik évi osztalék megállapítása.
 5. Az évi nyerményekből eddigelé az alapszabályok 10-ik §-a értelmében visszavásárolt 200 db. részvénynek megsemmisítése s a visszavásárolt részvények értékének a tartalékalaphoz csatolása.
 6. Az alapszabályok értelmében megürülendő igazgatósági tagok helyeinek választás utján betöltése.
 7. Az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.
 8. Az igazgatóság és felügyelő bizottság részére kiadandó felmentési határozat hozatala.
 9. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényes tagnak megválasztása.
- Végre közhírré tétetik, hogy az 1881-ik évi zárszámla megtekintés végett 1882-év január hó 14-ik napjától az intézet helyiségében kitéve leendő.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1881. decz. 20-án

Az igazgatóság nevében:

Nyomárkay József s. k.
vezérigazgató.

3-3

Csász. kir. osztr. szabadalommal

és
porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt illatos növény-szap-pana, a testbőr szepítésére és jobbitására, elismert hatékonysága minden bőrkütséknél, eredeti csomagolásban bepecsételve 42 kr.

Dr. Lindes tamar növényi rudacs-kenőcsé, a haj fényét és ruganyosságát fokozza és egyszerűsíti az oldalhaj őszétartására is alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Dr. Berinquier fő-gyökér-hajolajja, a haj és szakáll sürűsítésére és lemtartására 1 palack, ára 1 o. é. frt.

Dr. Koch növénygyökérkái, ismert jelességű háziszér hűtés, rekedtség nyálkásodás és to-rokkarcolásnál stb. 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Farthing China-kefőleje, a haj-növesztése és szepítésére peccetelt és pohárban bélyeg-zett üvegekben ára 85 kr.

Dr. Suin de Koulemand zamatos fog-szappana, a fogak és a foghús épentartására és tisztítására a legáltalánosabb és legbiztosabb szer; 1/2 és 1/4 csomagokban á 70 és 35 kr.

Balzsamos olajfogó-szappan, a bőr finomsága és puhaságára éltető és tartós befolyása által tünik ki; 35 kros csomagokban.

Dr. Berinquier zamatos koronh-szesze, értékes illat- és mosóvíz, mely az életszer-veket erősíti és ültíti; eredeti palackokban á 1 frt. 25 kr. és 75 kr.

Leder testvörök balzsamos kölni-árlóaj-szappana, darabja 25 kr. 4 db. 1 csomagban 80 kr. Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Farthing növény-kenőcsé, a haj-növesztésére és felélesztésére, bepecsételt és üvegben bélyegzett téglékben á 85 kr.

Az egyedi elárúsítás fent kitétt árak mellett: **Sátoralja-Ujhelyben**

Szentgyörgyi Vilmos urnál, valamint az ország több győgytáiban s nagyobb gyarmat és disznitárú üzleteiben.

Hamisítások ellen különösen óvást teszünk.

Rajmond és társ,

cs. kir. szabadalom-tulajdonos Bérlinben.

4-8

Közgyűlési hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár jövő 1882. évi januárhó 29-én délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében évi rendes

KÖZGYÜLÉST

tartand.

Tanácskozás tárgyai:

1. A társulat elnökének, az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak 3 évre megválasztása.
2. Az igazgatósági jelentés meghallgatása után az 1881. évi mérleg, nyermény és osztalék megállapítása és az igazgatóság valamint a felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.
3. Indítványok s kérvények tárgyalása.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1881. decemberhó 29.

Dókus József,
társulati elnök.

2-3